

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 11C/60/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313203505
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Koščo
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2014:8313203505.3

Uznesenie

Okresný súd Humenné v právnej veci navrhovateľa O.. O. Z., bytom D. Z. XX/XX, XXX XX C., proti odporcovi Mesto Snina, o návrhu na obnovu konania sp. zn. 10C/32/2004, takto

rozhodol:

Súd návrh na obnovu konania **z a m i e t a** .

Odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podal na tunajší súd dňa 25.03.2013 návrh na obnovu konania, ktorý nespĺňal náležitosti riadneho návrhu na obnovu konania podľa § 228 O.s.p v spojení s ust. § 79 O.s.p.. Súd ho preto vyzval uznesením sp. zn.11C/60/2013-7 zo dňa 30.04.2012, aby nedostatky podania odstránil (označil odporcu konania, označil skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že návrh je podaný včas a označil dôkazy preukazujúce dôvodnosť návrhu). Určil lehotu 15 dní na odstránenie.

Nakoľko v stanovenej lehote vady konania neodstránil, súd unesením zo dňa 22.07.2013, č.k. 11C/60/2013-11 odmietol podanie navrhovateľa.

Proti predmetnému uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote navrhovateľ odvolanie.

Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 26.09.2013, č.k. 2Co/197/2013-20 uznesenie zrušil uznesenie a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V predmetnom uznesení uviedol, že z obsahu spisu a samotného návrhu uplatneného zo strany navrhovateľa nemožno konštatovať, že by jeho petit návrhu bol neurčitý, nezrozumiteľný alebo nevykonateľný. Z obsahu tohto podania je zrejmé, že navrhovateľ sa domáha obnovy konania, ktoré bolo vedené na Okresnom súde pod sp. zn. 10C 32/2004, žiada, aby obnova uvádzaného konania bola povolená a súčasne navrhol, aby po povolení obnovy konania súd vydal rozsudok, ktorým sa určí, že výpoveď daná navrhovateľovi listom odporcu zo dňa 25.11.2003 je neplatná. Taktiež pokiaľ ide o odporcu v tomto konaní, s ohľadom na situáciu, že navrhovateľ sa domáha obnovy konania Okresného súdu Humenné sp. zn. 10C 32/2004 je zrejmé, že odporcom je Mesto Snina, ktoré bolo žalovaným účastníkom v spomínanom konaní, ktorého sa týka návrh na obnovu. Mesto Snina sa stalo právnym nástupcom pôvodne žalovanej Nemocnice s poliklinikou, ktorá bola príspevkovou organizáciou v zriaďovateľskej pôsobnosti Mesta Snina, bola zrušená ku dňu 31.12.2006 bez právneho nástupcu a všetky práva a povinnosti NsP Snina prešli na zriaďovateľa, a teda Mesto Snina v súlade s vtedy platným zákonom č. 523/2004 Z.z. (č.l. 109 spisu OS Humenné sp. zn. 10C 32/2004).

So zreteľom na uvedené je potrebné konštatovať, že neboli zistené dôvody pre odmietnutie podania navrhovateľa, a preto poukazujúc na uvedené odvolací súd uznesenie zrušil.

Súd prvého stupňa tak následne postupoval v rámci intencií odvolacieho súdu a zistil.

Navrhovateľ podal dňa 25.03.2013 na tunajší súd návrh na obnovu konania vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 10C/32/2004, zároveň proti uzneseniu Najvyššieho súdu SR zo dňa 12.01.2012, č.k. 3Cdo 202/2011.

Podaný návrh odôvodnil tým, že Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 12.01.2012, sp. zn. 3Cdo/202/2011 odmietol dovolanie, preto podáva návrh na obnovu konania podľa § 228 a nasl. O.s.p.. Ďalej uviedol, že na súdnych pojednávaniach nebolo preukázané o zrušení, ktorého obvodu jeho bývalý zamestnávateľ NsP Snina žiadal, teda či má byť zrušený obvod X. L. alebo obvod X. L.. Zo súhlasného stanoviska Ministerstva zdravotníctva SR nie je možné usúdiť, na zrušenie ktorého obvodu dalo súhlas. Súd sa touto dilemou vôbec nevyporiadal. Ďalej sa súd nezaoberal otázkou, kto je pre NsP Snina nadbytočným lekárom, či O.. O. Z. alebo O.. O. Z.. Na Obvodnom zdravotnom stredisku X. L. a X. L. ako lekár pracoval navrhovateľ sám. O.. O. Z. prišiel pracovať na Obvodné zdravotné stredisko X. L. až po zániku lekárskeho miesta na Závodnom zdravotnom stredisku S. D..A.. Z., teda po roku 1989, keď nastal postupný a cieľavedomý útlm strojárnej výroby. Teda je na mieste otázka, kto z týchto dvoch lekárov bol nadbytočný.

Ďalej poukázal na skutočnosť, že na začiatku privatizácie obvodných zdravotných stredísk chcel privatizovať P. X., a to P. X. L. a X.L. L., keďže tam pracoval sám. Dostal však odpoveď, že Obvodné stredisko X. (X. L. V. X. L.) a Obvodné zdravotné stredisko X. (X. L. V. X. L.) sa na základe výnimky nemôžu privatizovať.

Teda na základe vyššie uvedeného žiadal obnoviť konanie vedené na OS Humenné pod sp. zn. 10C/32/2004.

Súd z pripojeného spisu sp. zn. 10C/32/2004 zistil, že rozsudkom zo dňa 18.05.2010, č.k. 10C/32/2004-222 súd návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, zamietol. Zároveň navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť trovy konania vo výške 99,50 eur. V odôvodnení predmetného rozsudku sa súd vyporiadal so všetkými dôvodmi neplatnosti, na ktoré počas celého konania poukazoval navrhovateľ. V konaní mal súd za preukázané, že listom zo dňa 24.10.2001 súhlasil Minister spravodlivosti SR so zlúčením dvoch ambulancií praktického lekára pre dospelých prevádzkovaných NsP Snina, s miestom výkonu v obci X. do jednej. Týmto listom sa zo siete zdravotníckych zariadení Slovenskej republiky vyraduje štátna ambulancia praktického lekára pre dospelých, prevádzkovaná Nemocnicou s poliklinikou Snina s miestom výkonu v obci X. s úväzku 1 lekárskeho miesta. Na základe tohto súhlasu bola daná navrhovateľovi výpoveď. Z toho dôvodu súd dospel k záveru, že tento dôvod uplatnený navrhovateľ nemá za následok neplatnosť skončenia pracovného pomeru.

Ako druhý dôvod neplatnosti skončenia pracovného pomeru uviedol navrhovateľ, že mu bola daná výpoveď riaditeľom, ktorého dočasne do funkcie menoval primátor mesta, hoci takéto oprávnenie má mestské zastupiteľstvo. V konaní bolo zistené, že listinou zo dňa 11.11.2003 Primátor Mesta Snina menoval O.. M. H. dňom 12.11.2003 dočasne na miesto riaditeľa NsP Snina a to na dobu do vykonania výberového konania, najviac však na šesť mesiacov.

Podľa § 11 ods. 4 písm. k zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení účinného k 31.12.2003 Obecné zastupiteľstvo rozhoduje o základných otázkach života obce, najmä je mu vyhradené zriaďovať, zrušovať a kontrolovať rozpočtové a príspevkové organizácie obce a na návrh starosti vymenúvať a odvolávať ich vedúcich (riaditeľov), zakladať a zrušovať obchodné spoločnosti a iné právnické osoby a schvaľovať zástupcov obce do ich orgánov, ako aj schvaľovať majetkovú účasť obce v právnickej osobe.

Podľa § 13 ods. 4 písm. d hore citovaného zákona starosta rozhoduje vo všetkých veciach správy obce, ktoré nie sú zákonom alebo štatútom obce vyhradené obecnému zastupiteľstvu.

Na základe vyššie citovaných ustanovení zákona do právomoci obecného zastupiteľstva patrí vymenúvanie a odvolávanie, na návrh starostu, vedúcich pracovníkov rozpočtových a príspevkových organizácii obce. Súd dospel k záveru, že ide o riadne menovaných vedúcich pracovníkov a nie pracovníkov, ktorí sú poverení riadením organizácie dočasne. Keďže O.. M. H. bol menovaný do funkcie riaditeľa NsP Snina dočasne do doby konania výberového konania, najviac na dobu šesť mesiacov, dospel súd k záveru, že takýto úkon mohol vykonať aj primátor mesta v zmysle § 13 ods. 4 písm. d hore citovaného zákona, keď vymenúvanie dočasných pracovníkov organizácii obce nepatrí do právomoci obecného zastupiteľstva. Takže ani tento dôvod neplatnosti skončenia pracovného pomeru uvedený navrhovateľom nemá za následok neplatnosť skončenia pracovného pomeru.

Ako tretí dôvod neplatnosti skončenia pracovného pomeru uviedol navrhovateľ skutočnosť, že mu pred skončením pracovného pomeru nebolo ponúknuté voľné pracovné miesto, hoci takéto pracovné miesto, minimálne na internom oddelení mal odporca k dispozícii. Súd mal za to, že ani tento dôvod neplatnosti skončenia pracovného pomeru nie je opodstatnený. Podľa vyjadrenia Ministerstva zdravotníctva SR zo dňa 11.2.2008 bol Normatív minimálneho personálneho obsadenia lôžkových oddelení zdravotníckych zariadení lekármi zo dňa 20.2.2002 publikovaný vo Vestníku Ministerstva zdravotníctva SR ročník 50, v čiastke 6-9 pod poradovým číslom 18 dňa 20.3.2002 a tento normatív je záväzný pre všetky subjekty v rámci pôsobnosti ministerstva zdravotníctva. Z tohto normatívu vyplýva, že minimálny počet lekárov na internom oddelení s počtom lôžok pre 100 postelí má byť 8. Z vyjadrenia odporcu zo dňa 12.12.2007 vyplýva, že na internom oddelení NsP Snina pracovala v roku 2003 sedem lekármi a toto oddelenie malo 65 lôžok. Navrhovateľ tvrdil vo svojom vyjadrení zo dňa 8.1.2009, že lekárov na internom oddelení pracovalo len 5. Listom zo dňa 20.4.2010 oznámil odporca, že počet lôžok bolo 61 a počet lekárov 5. Prepočtom súd zistil, že pri počte postelí 65 by bol počet lekárov 5,2 a pri počte postelí 61 by bol počet lekárov 4,88 (65/100x8 je 5,2 a 61/10x8 je 4,88). Vo svojom vyjadrení zo dňa 12.12.2007 uviedol odporca, že na internom oddelení pracovalo v čase dania výpovede navrhovateľovi 7 lekárov. Z vyjadrenia O.. N. W., A. L. P. zo dňa 8.1.2009 vyplýva, že v tom čase tam pracovala 5 lekárov a O.. Š. pracovala na polovičný 50% úväzok. Aj keď počet lekárov uvedený v hore citovaných vyjadreniach nie je rovnaký, z oboch vyplýva, že na internom oddelení pracovala viac ako 5 lekárov. Aj keď ani počet lôžok uvedený odporcom nie je v jeho vyjadreniach totožný, pokiaľ by súd zobral do úvahy vyšší počet lôžok, tak počet lekárov mal byť 5,2. Z oboch vyjadrení vyplýva, že počet lekárov na internom oddelení bol vyšší ako 5 a teda na tomto oddelení v čase výpovede danej navrhovateľovi nebolo voľné miesto a nemohlo mu byť teda ani ponúknuté.

Predmetný rozsudok následne potvrdil aj Krajský súd v Prešove ako odvolací súd, a to rozsudkom zo dňa 30.06.2011, sp. zn. 8Co/115/2010, v ktorom uviedol, že súd prvého stupňa sa vyčerpávajúcym spôsobom vyporiadal so všetkými námietkami, ktoré navrhovateľ učinil v priebehu konania. Následne podal proti predmetnému rozsudku navrhovateľ dovolanie, ktoré Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 12.01.2012, sp. zn. 3Cdo/202/2011 odmietol, a to podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Podľa § 228 ods. 1 O.s.p.; Právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privediť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privediť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v jeho neprospech v dôsledku trestného činu sudcu,

d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným finančným zadostučiniením,

e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev,

f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

Podľa § 228 ods. 2 O.s.p.; návrhom na obnovu konania môže účastník napadnúť i právoplatné uznesenie, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy podľa odseku 1 vzťahovať i na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí obdobne aj pre právoplatný platobný rozkaz, rozkaz na plnenie, zmenkový platobný rozkaz a šekový platobný rozkaz.

Podľa § 228 ods. 3 O.s.p.; návrh na obnovu konania má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) obsahovať označenie rozsudku, proti ktorému smeruje, dôvod obnovy, skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že návrh je podaný včas, dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť návrhu preukázať, ako aj to, čoho sa navrhovateľ domáha.

Podľa § 230 ods.1 O.s.p.; návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

Podľa § 230 ods. 2 O.s.p.; po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku možno návrh podať len z dôvodu uvedeného v

a) § 228 ods. 1 písm. a) v prípade, že ide o trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo a ktorý bol neskôr podľa trestnoprávnych predpisov zrušený,

b) § 228 ods. 1 písm. a) alebo b), ak nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť,

c) § 228 ods. 1 písm. c),

d) § 228 ods. 1 písm. d),

e) § 228 ods. 1 písm. e).

Podľa § 230 ods. 3 O.s.p.; navrátenie lehoty na obnovu konania nie je prípustné.

Podľa § 232 ods. 1 O.s.p.; návrh na obnovu konania prejedná súd, ktorý o veci rozhodoval v prvom stupni.

Pre konanie o obnove platia primerane ustanovenia o konaní v prvom stupni (§ 232 ods. 2 O.s.p.)

Podľa § 234 ods. 1 O.s.p.; návrh na obnovu konania súd uznesením buď zamietne alebo obnovu konania povolí.

Podľa § 234 ods. 2 O.s.p.; ak súd zamietá návrh na obnovu konania preto, že nie je prípustný, alebo preto, že ho podal niekto, kto naň nebol oprávnený, alebo preto, že je zrejme oneskorený, nemusí nariaďovať pojednávanie.

V danom prípade bolo zistené, že v konaní vedenom na OS Humenné sp. zn. 10C/32/2004 o určenie neplatnosti výpovede, bol dňa 18.05.2010 vydaný rozsudok, ktorý sa po rozhodnutí Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.06.2011, stal aj právoplatným dňa 19.08.2011 a dňa 23.08.2011 aj vykonateľným. Dovolanie navrhovateľa Najvyšší súd SR v konaní sp. zn. 3Cdo/202/2011 odmietol, pričom odmietnuté stanovisko vôbec neodôvodnil a zároveň sa vôbec nezaoberal úplnosťou zistenia skutkového stavu vo veci či nesprávnosťou skutkových zistení. Navrhovateľ žiadal, aby sa súd zaoberal dôvodmi obnovy, a to že nebolo v konaní preukázané, o zrušenie ktorého obvodu bývalý zamestnávateľ NsP Snina žiadal, druhým dôvodom bolo vyriešenie otázky, či bol nadbytočným navrhovateľ alebo O.. Z. a tretím dôvodom, že na začiatku privatizácie, kedy pracoval na P. X. sám a chcel privatizovať, dostal zamietavú odpoveď.

K uvedenému súd poznamenáva, že súdu nižšieho stupňa nenáleží hodnotiť postup či rozhodnutie súdu vyššieho stupňa. Občianskoprávne konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 10C/32/2004 bolo právoplatne skončené a dovolanie navrhovateľa bolo NS SR odmietnuté. Skutočnosti, či dôvody, ktoré navrhovateľ vo svojom návrhu na obnovu konania uvádza, podľa názoru súdu nie sú dôvodmi obnovy konanie v zmysle § 228 ods. 1 písm. a) a písm. b) O.s.p.

Pokiaľ ide o dôvod, že v konaní nebolo preukázané, o zrušenie ktorého obvodu NsP Snina žiadala, tak súd poukazuje na súhlas Ministra zdravotníctva SR zo dňa 24.10.2001 so zlúčením dvoch ambulancií praktického lekára pre dospelých prevádzkovaných NsP Snina s miestom výkonu v obci X. do jednej a vyradením jednej ambulancie zo siete zdravotníckych zariadení (č.l. 31 spisu 10C/32/2004), z ktorého je zrejmé, že keďže bol daný súhlas k vyradeniu jednej ambulancie praktického lekára pre dospelých, de facto došlo k jej zrušeniu. Podľa vtedy platnej úpravy v zmysle § 74 ods. 1 písm. b) zák. č. 277/1994 Z.z.; Ministerstvo zdravotníctva ako ústredný orgán štátnej správy na úseku zdravotníctva v rámci svojej pôsobnosti určuje sieť zdravotníckych zariadení (§ 23 ods. 2 podľa ktorého; Zdravotnícke zariadenia sa zriaďujú podľa siete zdravotníckych zariadení [§ 74 ods. 1 písm. b)], ktorú tvorí ich územné rozmiestnenie tak, aby sa zabezpečilo poskytovanie zdravotnej starostlivosti podľa tohto zákona (§ 3). Zdravotnícke zariadenia sa môžu zriaďovať aj mimo siete zdravotníckych zariadení, ak získajú povolenie na poskytovanie zdravotnej starostlivosti). Teda súd sa v konaní sp. zn. 10C/32/2004 vypořiadal so skutočnosťou, že v zmysle vtedy platnej právnej úpravy bol daný súhlas so zlúčením dvoch ambulancií praktického lekára do jednej a tým zároveň došlo k vyradeniu zo siete zdravotníckych zariadení SR štátnej ambulancie praktického lekára pre dospelých, prevádzkovanou NsP Snina s miestom výkonu v obci Ubľa s úväzkom 1 lekárskeho miesta. Z dikcie vyššieho spomínaného zákona vyplýva, že do kompetencie Ministerstva zdravotníctva SR patrí určovať sieť zdravotníckych zariadení, bez určovania, ktorý obvod (ak je ich viac) má byť vyradený. V pôvodnom konaní bolo preukázané, že takýto súhlas, ktorý zákon vyžadoval, daný bol.

Dokazovanie ohľadne otázky, či pre NsP Snina bol nadbytočným lekárom navrhovateľ alebo O.. O. Z., mal navrhovateľ žiadať už v pôvodnom konaní do jeho skončenia v pôvodnom konaní, nakoľko táto skutočnosť mu bola známa už vtedy. Narušil by sa princíp právnej istoty účastníka konania, keby po takmer 10 rokoch súd pripustil obnovu konania z dôvodu nenavrhnutého a nevykonaného dôkazu v pôvodnom konaní, pričom v tomto konaní takúto možnosť účastník mal a mohol ju využiť. V pôvodnom konaní ako jeden z dôvodov neplatnosti výpovede uvádzal skutočnosť, že mu pred skončením pracovného pomeru nebolo ponúknuté voľné pracovné miesto, hoci takéto miesto odporca mal. Pričom aj tento dôvod súd preukázal ako neopodstatnený, keďže v čase výpovede danej navrhovateľovi na žiadnom (konkrétne internom oddelení) nebolo voľné žiadne pracovné miesto.

Napokon navrhovateľ poukázal aj na skutočnosť, že na začiatku privatizácie chcel aj on privatizovať P. X. L. V. X. L., keďže tam pracoval, avšak dostal zamietavú odpoveď, v zmysle ktorej, Obvodné zdravotné stredisko X. (X. L. V. X. L.) a Obvodné zdravotné stredisko X. (X. L. V. X. L.), sa na základe výnimky sa nemohli privatizovať. Súd ani tento dôvod nepovažoval za dôvod na povolenie obnovy konania, keďže privatizovanie resp. neprivatizovanie obvodného zdravotného strediska nijako nesúviselo s určením neplatnosti výpovede (právne ani skutkovo) a zároveň samotný navrhovateľ uviedol, že na základe výnimky ani nebolo možné, čo bol pravý dôvod, pre ktorý nebolo možné privatizovať.

Tvrdenia navrhovateľa obnovy konania súd nepovažuje za také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania. Pokiaľ ide o posúdenie lehoty na podanie návrhu na obnovu konania, súd zistil, že navrhovateľ svoj návrh na obnovu konania podal po uplynutí 3 mesačnej subjektívnej lehoty, nakoľko dôvody, ktoré v návrhu uvádza mu boli známe už v čase podania návrhu. Uznesenie Najvyššieho súdu SR o odmietnutí dovolania, nadobudlo právoplatnosť i vykonateľnosť dňa 26.01.2012, pričom návrh na povolenie obnovy bol podaný až dňa 25.03.2013, čo 14 mesiacov po odmietnutí dovolania. Súd ho uznesením zo dňa 27.05.2013, č.k. 11C/60/2013-7 vyzvala, aby označil skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že návrh bol podaný včas, doposiaľ túto skutočnosť súdu neoznámil. Navrhovateľ takýto moment súdu neuviedol a teda nepreukázal, že návrh na obnovu konania podal v 3-mesačnej subjektívnej lehote podľa § 230 ods. 1 O.s.p.

Na základe vyššie uvedeného súd podľa § 234 O.s.p. rozhodol tak, že návrh na obnovu konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 10C/32/2004 na základe návrhu navrhovateľa doručeného súdu dňa 25.03.2013 zamietol, a to bez nariadenie pojednávania, pretože takýto návrh nie je prípustný a zrejme aj oneskorený.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Náhradu trov konania súd odporcovi podľa § 142 ods. 1 O.s.p. nepriznal, nakoľko si náhradu trov konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Prešove, prostredníctvom tunajšieho súdu.